

Та си влегофъ во градина,
Та си набрафъ киска цвеке,
Та си влегофъ въ земень кералъ,
Си наточифъ руйно вино,

Си нақвасифъ киска цвеке,
И си влегофъ во одаа,
Си попарскахъ невѣстица,
Невѣстица бѣло лице.

591.

Друга.

Попадналъ ми Капланъ паша
Низъ Цибрина рамно поле,
И ми удрилъ два чадара,
Еденъ зеленъ, други цървенъ,
Потъ цървенъ ми вечерало
Потъ зеленъ ми ноке'ало.
И поминафъ край порти-те

Му ъ видофъ кадѣна-та,
Лепо бѣше промената
Промената, наружена,
Гюмишъ пафти опасана,
Алтанчина на чело-то,
Дробенъ бисеръ на гърло-то.

592.

На Турчинъ големецъ.

Седналъ ми ъ довлеть Ага
Во одаи во сарай,
Въ ржка държитъ чаша кафе.
Ми долета лепо пиле
Лепо пиле соколо'о,
И му падна на рамена;
Стрептитъ пиле со криля-та,
Му нараси чаша кафе.
Мадри-ага говореше:
„Айде вие мой сеймени!
Що стоите що гледайте,
Донесите лакъ и стрела,
Устреляйте ова пиле
Ова пиле соколо'о!“

Пиле му сѣ отго'ори:
„Айти тебе Мадри-ага!
Не сумъ дошло за стрелянѣ,
Тукъ сумъ дошло глас-донесло;
Отъ цара сумъ допущено,
И отъ цара и отъ краля;
Цар-отъ иматъ мила керка,
А ти имашъ мила сина,
Оба да сѣ сусватите
Сусватите сузе'ите,
И пакъ да сѣ понашвите,
Како нива со пчеинца,
Како овци со ягнина,
Како цвеке во градина.

593.

На оро.

Саете, море Лазаре, позлащено,
Краища-та — полеани,

Стреде ми ъ, Лазаре, мраморъ плоча,
На плоча ъ — високъ диванъ,